

จะสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติม
เรื่องกระบวนการพัฒนาแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟได้จากที่ใด
สามารถหาข้อมูลได้จากเว็บไซต์ของ
องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ :
<http://www.fao.org/fishery/ssf/guidelines/en>
หรือ สามารถติดตามได้จากเว็บไซต์ขององค์การภาคประชาสังคม
<https://sites.google.com/site/smallscalefisheries/>
และ <http://gssf.icssf.net/>

ร่าง
แนวปฏิบัติโดยสมัครใจ
เพื่อรักษาการทำประมง
ขนาดเล็กที่ยั่งยืน
ในบริบทของ
ความมั่นคงทางอาหาร
และการขจัดความยากจน

แนวปฏิบัติเอสเอสเอฟ

แนวปฏิบัติเอสเอสเอฟคืออะไร

องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (เอฟเอโอ) เป็นผู้ริเริ่มในกระบวนการพัฒนาแนวปฏิบัติ โดยสมัครใจเพื่อรักษาการทำประมงขนาดเล็กที่ยั่งยืนใน บริบทของความมั่นคงทางอาหารและการขจัดความยากจน โดยถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อการทำประมงอย่างมีความรับผิดชอบ (Code of Conduct for Responsible Fisheries: CCRF)

การตัดสินใจพัฒนาร่างแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟของคณะ กรรมการประมงของเอฟเอโอ เกิดขึ้นในการประชุมสมัยที่ 29 เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 โดยการนำข้อเสนอ จากการสัมมนาขนาดใหญ่ที่ทำโดยการทำประมงขนาดเล็ก ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย (แวงก็ค็อกคอนเฟอเรนซ์) เมื่อ พ.ศ. 2551 มาหารือ ซึ่งทั้งนี้ คณะกรรมการประมง ระบุว่า ความสำคัญของการทำประมงขนาดเล็กมักถูก มองข้าม และเป็นเหตุให้ความต้องการของชาวประมง ขนาดเล็กและชุมชนประมงไม่ได้รับการใส่ใจ

โดยหากคณะกรรมการประมงมีมติยอมรับแนวปฏิบัติ เอสเอสเอฟ จะทำให้ความสำคัญของการทำประมง ขนาดเล็กเป็นที่เข้าใจและตระหนักในวงกว้างมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการส่งเสริมแนวปฏิบัติอันมีสิทธิมนุษยชนเป็น พื้นฐาน ซึ่งจะสามารถพัฒนาบทบาทของการทำประมง ขนาดเล็กให้เป็นแนวทางในการนำไปสู่การขจัดความอด อยากและความยากจนทั้งในระดับประเทศและสากลอย่าง สำคัญ

การพัฒนาแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟทำอย่างไร และองค์การภาคประชาสังคมมีส่วนร่วม ในกระบวนการหรือไม่

ปัจจุบัน ประเทศต่างๆที่เป็นสมาชิกของเอฟเอโอกำลัง ดำเนินการเจรจาเรื่องแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟ โดยมี องค์การภาคประชาสังคม (รวมถึงองค์กรต่างๆที่เป็นตัวแทน หน่วยงานในภาคการทำประมงขนาดเล็ก และองค์กรพัฒนา เอกชน) องค์กรระดับภูมิภาค และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ร่วมในกระบวนการเจรจาด้วย ทั้งในการประชุมหารือ ทางเทคนิคครั้งทีหนึ่ง เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2556 และจะจัดให้มีขึ้นเป็นครั้งที่สองในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2557

โดยก่อนการประชุมหารือทางเทคนิค เอฟเอโอได้จัดระดม ความคิดเห็นจากตัวแทนประเทศ และองค์กรต่างๆ เพื่อพัฒนาชุดร่างแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟที่จะนำไปใช้ในการเจรจา ซึ่งองค์การภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมอย่างมาก ในกระบวนการนี้นับตั้งแต่การสัมมนากรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ.2551 จากนั้นได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ระดับประเทศในประเทศต่างๆ ของภูมิภาคเอเชีย แอฟริกา และอเมริกาใต้ อีก 20 ครั้ง และจัดประชุม ระดับภูมิภาคอีก 2 ครั้งในแอฟริกา ตลอดจนร่วมหารือ กับชาวประมงขนาดเล็กและแรงงานประมงในสหภาพยุโรป และประเทศแคนาดา ซึ่งมีผู้เข้าร่วมจำนวนหลายร้อยคน ทั้งชายและหญิง ที่มาจากภาคการทำประมงขนาดเล็ก ชาวประมง และแรงงานประมง ซึ่งความต้องการและ ข้อเสนอทางนโยบายของกลุ่มคนเหล่านี้ได้ถูกจัดเตรียม และนำเสนอเข้าสู่กระบวนการพัฒนาเอกสารประกอบการเจรจาสำหรับกรร่างแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟ ความร่วมมือของภาคประชาสังคมที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการ ประสานงานของสภาชาวประมงและแรงงานประมงโลก (WFF) สภาชาวประมงโลก (WFPF) ความร่วมมือนานาชาติ เพื่อการสนับสนุนแรงงานประมง (ICSF) และ คณะกรรมการวางแผนระดับสากลเพื่ออธิปไตยทางอาหาร (IPC).

ทำไมร่างแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟ จึงเป็น ประโยชน์ต่อองค์การภาคประชาสังคม

องค์การภาคประชาสังคมเชื่อว่า แนวปฏิบัตินี้เป็น เครื่องมือที่เป็นประโยชน์ในการสร้างพื้นที่ทางการเมือง ให้กับชาวประมงขนาดเล็กเพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์ถูกละเลยและเป็นคนชายขอบ ซึ่งพวกเขาได้รณรงค์เรียกร้อง มาอย่างยาวนาน แนวปฏิบัตินี้จะช่วยปกป้องสิทธิและ คู่แข่งของผลประโยชน์ของชาวประมงขนาดเล็กและแรงงาน ประมงอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้ ภาคประชาสังคมชี้ให้เห็นว่าในขณะที่ชาวประมงขนาดเล็กและแรงงานประมง มีความสำคัญต่อการสร้างความมั่นคงทางอาหารและการ ขจัดความยากจน แต่คนเหล่านี้กลับต้องเผชิญกับความ ท้าทายอย่างไม่จบสิ้น ทั้งการขาดโอกาสมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ การทำประมงเกินขีดจำกัดของเรือประมง ขนาดใหญ่ การถูกยึดที่ดินและสิทธิในการหาปลา การแก่งแย่งความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์พื้นที่ทางน้ำ ความยากจน และไม่สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานต่างๆ ได้

เมื่อใดจะมีการลงมติรับรองแนวปฏิบัติ เอสเอสเอฟและนำไปสู่การปฏิบัติ

คาดการณ์ว่า เอกสารประกอบการเจรจาแนวปฏิบัติ เอสเอสเอฟจะถูกเสนอเข้าที่ประชุมครั้งที่ 31 ของ คณะกรรมการประมง ในเดือนมีนาคม พ.ศ.2557 เพื่อการลงมติรับรอง และเมื่อได้รับการรับรองแล้ว รัฐบาล องค์การภาคประชาสังคม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และภาคส่วนอื่นๆ ที่สนใจ มีหน้าที่สำคัญในการผลักดัน ให้แนวปฏิบัตินี้ ถูกนำไปดำเนินการอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติเอสเอสเอฟ เป็นแนวปฏิบัติ โดยสมัครใจ ดังนั้นจะสามารถสร้าง ความเปลี่ยนแปลงในการทำประมงขนาดเล็ก หลังจากการมีมติรับรองได้อย่างไร

หลังจากแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟได้รับการรับรองแล้วนั้น หากต้องการทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น กับ ชาวประมงขนาดเล็กและแรงงานประมง จะต้องทำให้ แนวปฏิบัติเอสเอสเอฟถูกนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นความรับผิดชอบร่วมของทั้งรัฐบาล ผู้สนับสนุน ชาวประมงขนาดเล็กและแรงงานประมง ตลอดจน ผู้ที่เกี่ยวข้องกลุ่มอื่นๆ ซึ่งชาวประมงขนาดเล็กและแรงงาน ประมง จำเป็นต้องทำงานร่วมกับรัฐบาลของตัวเอง เพื่อให้เกิดนโยบาย กฎหมาย และโครงการที่สอดคล้อง กับข้อเสนอต่างๆ ตามที่เขียนไว้ในแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟ และสิ่งต่างๆเหล่านี้ต้องการการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น และการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ หลายหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่ ภูมิภาคการทำประมงเท่านั้น หากยังรวมถึงภาคส่วนอื่น ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนประมงขนาดเล็กทั้งหมดด้วย

